

[Ministeren for offentlige arbejder.]

fordi man finder, at de fordele, som herved kan opnås i relation til kontrol med indvindingen m. m., må tillægges meget betydelig vægt.

Muligheden for at kunne give enerets-tilladelser vil især være aktuel med hensyn til udnyttelsen af de materialer, der er stærk efterspørgsel efter, og som der er risiko for at der bliver knaphed på, uden at der inden for landets grænser kan findes egnede erstatningsmaterialer. Dette gælder først og fremmest småsten, grus og singles, men i hvilket nærmere omfang det vil være hensigtsmæssigt at give enerestilladelse til optagning af sømaterialer fremfor almindelige tilladelser, kan ikke på forhånd afgøres.

Den forestående ordning — at der skal være mulighed for at udstede tilladelserne til optagning af sømaterialer som enerestilladelser — bør også gælde for det danske sokkelområde, og forslag til de hertil nødvendige ændringer i loven om kontinental-soklen fremsættes derfor samtidig af justitsministeren.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i lovforslaget skal jeg tillade mig at henvise til de ret fyldige bemærkninger, som ledsager lovforslaget.

Jeg skal fremhæve, at lovforslaget, hvor det drejer sig om udnyttelse af forekomster på landjorden, ikke umiddelbart tilsigter at berøre igangværende eller nærmere planlagt råstofindvinding, idet sådan indvinding efter bestemmelserne i § 5 uden videre vil kunne fortsættes, henholdsvis igangsættes, forudsat at indvindingen er lovlig eller særlig tilladelse er meddelt i henhold til de forskellige i dag gældende lovbestemmelser. Der skal dog finde en registrering sted — i det omfang dette ikke allerede er sket, som det eksempelvis er tilfældet med hensyn til særlig tilladelse af råstofindvinding på landbrugsjord — og der skal kunne stilles visse almindelige vilkår for indvindingsvirksomheder, ligesom der er foreslået hjemmel til i givet fald helt eller delvis at forbyde indvindingen.

Lovforslaget har været forelagt EF-kommissionen.

Med disse bemærkninger skal jeg hermed anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Uden for dagsordenen giver jeg ordet til boligministeren, for at han kan fremsætte de tre for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): På regeringens vegne tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål, forslag til lov om sommerhuse og camping m. v. og forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Den planlægningslovgivning, vi har i dag, giver i det store og hele det offentlige gode muligheder for at regulere anvendelsen af landets areal. Der kan i vidt omfang fastlægges rammer for, hvad et givet areal må benyttes til. F. eks. må sommerhuse ikke opføres hvor som helst i det åbne land, men kun inden for de sommerhusområder, der er fastslået af de planlæggende myndigheder.

Alligevel er de gældende bestemmelser i nogle henseender utilstrækkelige. Regeringen forbereder en generel reform af planlægningslovgivningen, men lægger vægt på, at der allerede nu gennemføres en lovgivning til beskyttelse særlig af de rekreative områder.

De eksisterende sommerhusområder vil kunne dække det indenlandske behov for sommerhusgrunde i adskillige år, og det er hensigten at fortsætte udbygningen af disse områder.

Med de lovforslag, der her fremsættes, ønsker regeringen imidlertid at skabe grundlaget også for en aktiv rekreativ politik med et bredere socialt sigte. Det er et centralt led i denne politik, at det offentlige ved arealerhvervelser i de rekreative områder, der jo er andet og mere end sommerhusområder, kan skabe rammer for andre former for fritids- og friluftsliv.

Forslaget til lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål betyder, at det offentlige ved ejendoms erhvervelser kan medvirke til fremskaffelse af arealer til feriecentre, campingpladser og lignende alternativer til den traditionelle form for sommerhuse. Man kan gennem jorderhvervelser sikre ikke alene strandene, men også baglandet til brug for publikum. Endvidere kan man friholde de mest værdifulde landskaber fuldstændig for bebyggelse.

Den bedste beskyttelse mod, at de om-